

Edukacja czytelnicza i promocja czytelnictwa to jeden z kierunków realizacji polityki oświatowej państwa w tym roku szkolnym. Zachęcamy zatem nauczycieli, rodziców oraz uczniów do poszerzenia swoich kompetencji w zakresie literatury dla dzieci i młodzieży oraz metod pracy z książką.

Uczniowie dyslektyczni często próbują samodzielnie pokonywać kłopoty szkolne poprzez dodatkową pracę, wykonywaną z ogromnym nakładem czasu i wysiłku. Wolno przebiegający proces nabywania umiejętności czytania i pisania oraz mało skuteczne dla uczniów dyslektycznych tradycyjne metody nauczania przyczyniają się do tego, że nie nadążają oni za klasą.

Długotrwały stres powoduje zaburzenia nerwicowe. Z powodu słabej techniki czytania i niepełnego rozumienia tekstu

Długotrwały stres powoduje zaburzenia nerwicowe.

Z powodu słabej techniki czytania i niepełnego rozumienia tekstu, nie potrafią korzystać z podręczników, a przy zaburzeniach pisania, nie potrafią sporządzać notatek. Wielu ma też trudności z uczeniem się na pamięć oraz szybkim wydobywaniem słów z pamięci, a przy niesprawnej analizie wyrazów również trudności w przyswajaniu i stosowaniu reguł ortograficznych. Zarówno w szkole podczas lekcji jak i w domu ze strony rodziców potrzebują życzliwości, akceptacji i cierpliwego wpierania.

Istotną jest systematyczna praca rodziców i uczniów w domu, której efekty mogą przedstawiać nauczycielowi języka polskiego.

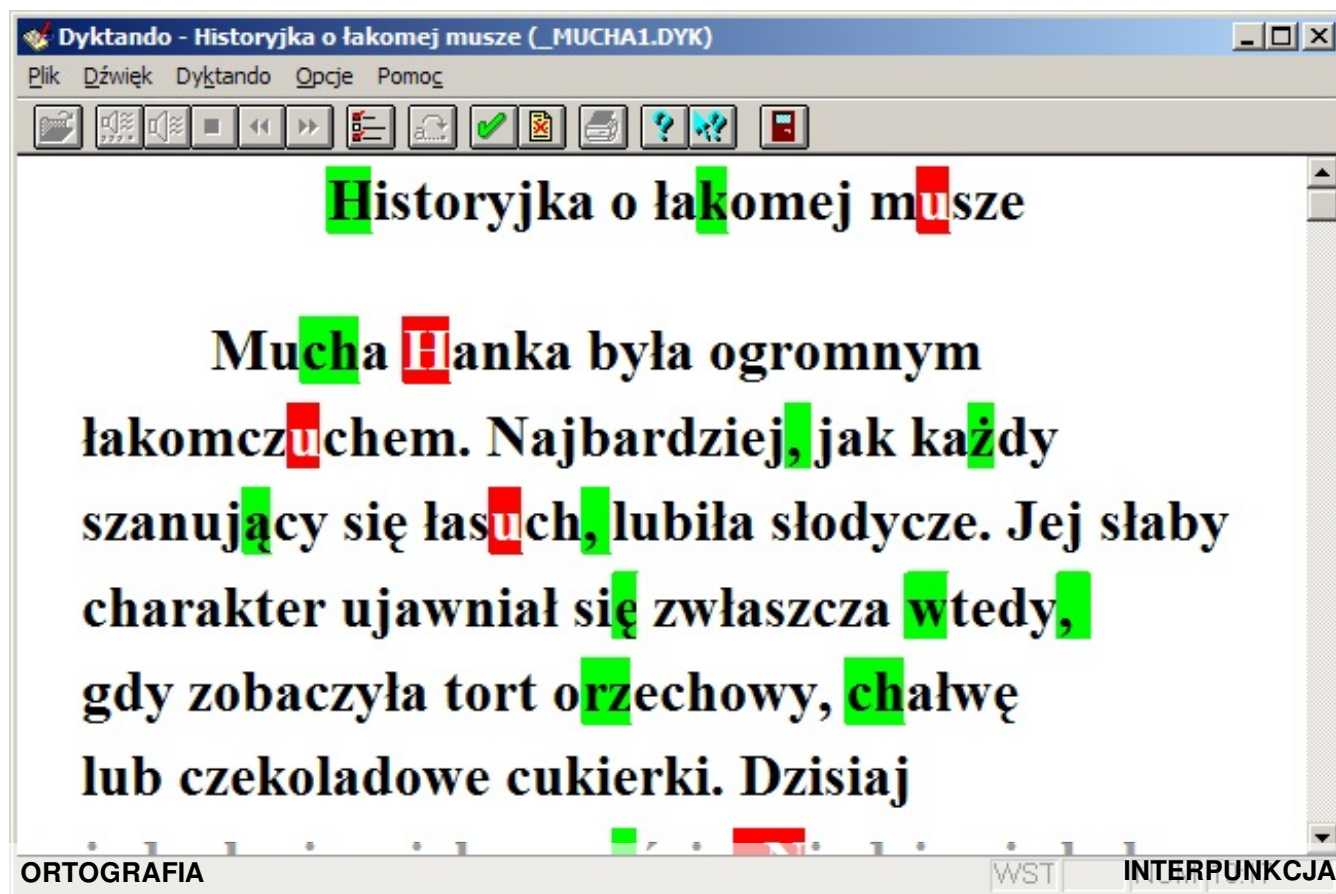
Chęć do czytania rozwija się u dziecka przede wszystkim przez doświadczenie wspólnego „czytania” książek z rodzicami. Dzieciom warto czytać już od wieku niemowlęcego.

Dzięki takim praktykom u dziecka w sposób naturalny rozwija się potrzeba obcowania z książką i dość szybko wyzwała się potrzeba opanowania umiejętności czytania oraz chęć

poznawania funkcji pisma. Edukację czytelniczą warto rozpocząć od zrobienia w domu miłego kącika do czytania. Akcent ten pozytywnie wzmocni dziecko w tej aktywności. Czytanie książkami i stanie

się rytuałem i będzie kojarzyło się z przyjemnością. Należy wygospodarować w pokoju miejsce, w którym jest stolik. W pobliżu stolika powinna być półka albo pudełko z czasopismami dla dzieci.

Wskazówki dla rodziców

1. Umowa.

Rodzicu, umów się z dzieckiem, że codziennie będziecie robić dyktando obejmujące tylko 3 zdania. Razem wymyślcie nagrodę po każdym tygodniu.

2. Wybór tekstu.

Zaznacz w książce dziecka 3 zdania i przeczytaj na głos pierwsze zdanie.

3. Komentarz ortograficzny.

Poproś dziecko o powtórzenie zdania i omówienie i uzasadnienie pisowni

każdego z wyrazów.

4.

Zapisywanie.

Poleć dziecku zapisanie zdania.

5. Kontrola

1 – dziecko. Poproś, aby samodzielnie sprawdziło cały napisany tekst.

6. Kontrola

2 – dorosły. Sam sprawdź

tekst. Jeśli znajdziesz błędy, podaj ich liczbę.

7. Kontrola

3 – dziecko. Poleć, aby ponownie sprawdziło tekst z pomocą słownika ortograficznego.

8. Kontrola

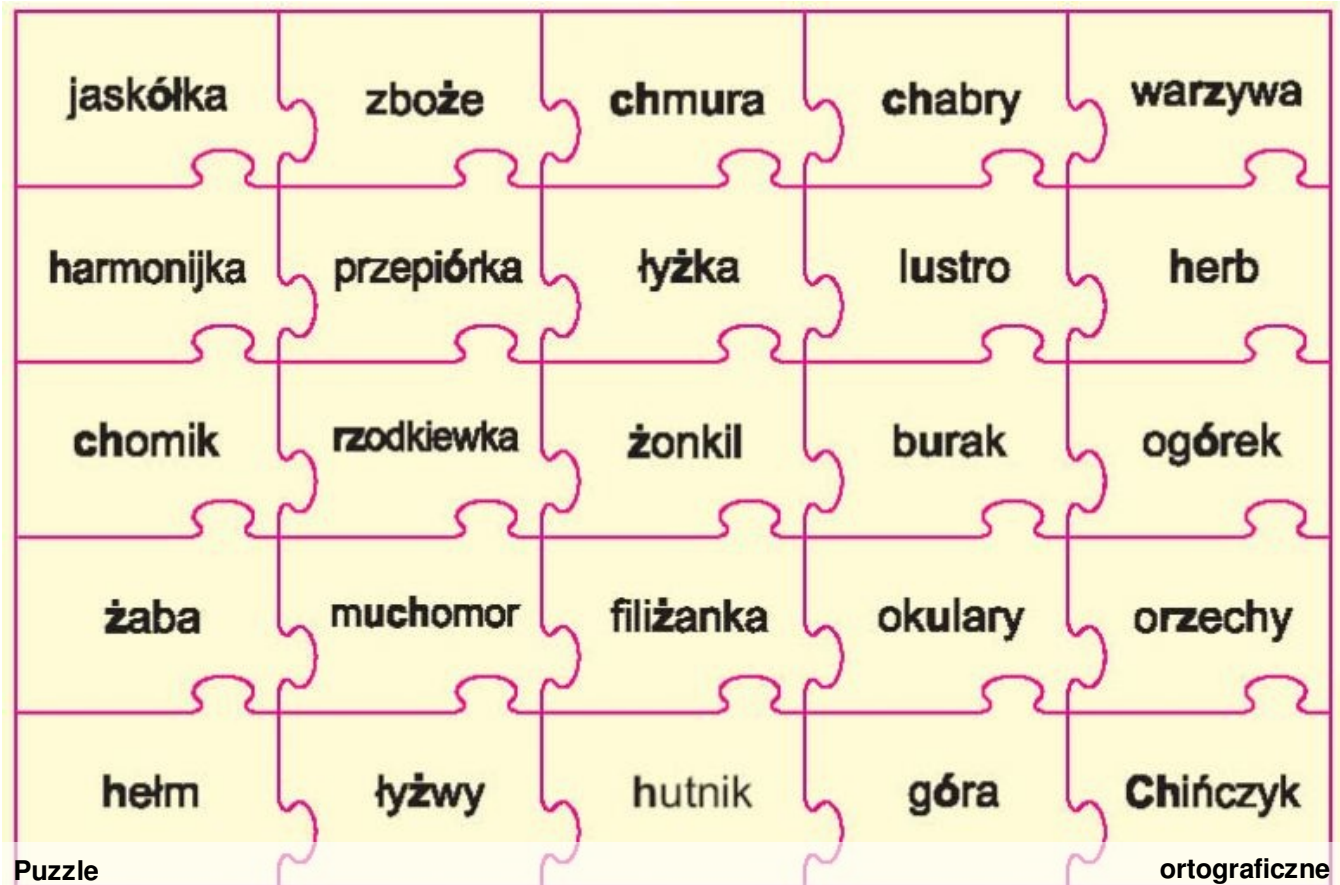
4 – dorosły. Sprawdź ze wzorem i

poprawiony tekst. Jeśli znajdziesz jeszcze błędy, pokaż dziecku wzór, z którego dyktowałeś zdanie.

9. Kontrola

5 – dziecko. Poproś, aby dziecko porównało napisany przez siebie tekst

Puzzle ortograficzne

10.

Poprawa.

Dziecko musi opracować błędnie zapisane wyrazy przez podanie zasady pisowni, dodanie wyrazu pokrewnego, odmienienie przez przypadki, wymienienie go na inną formę.

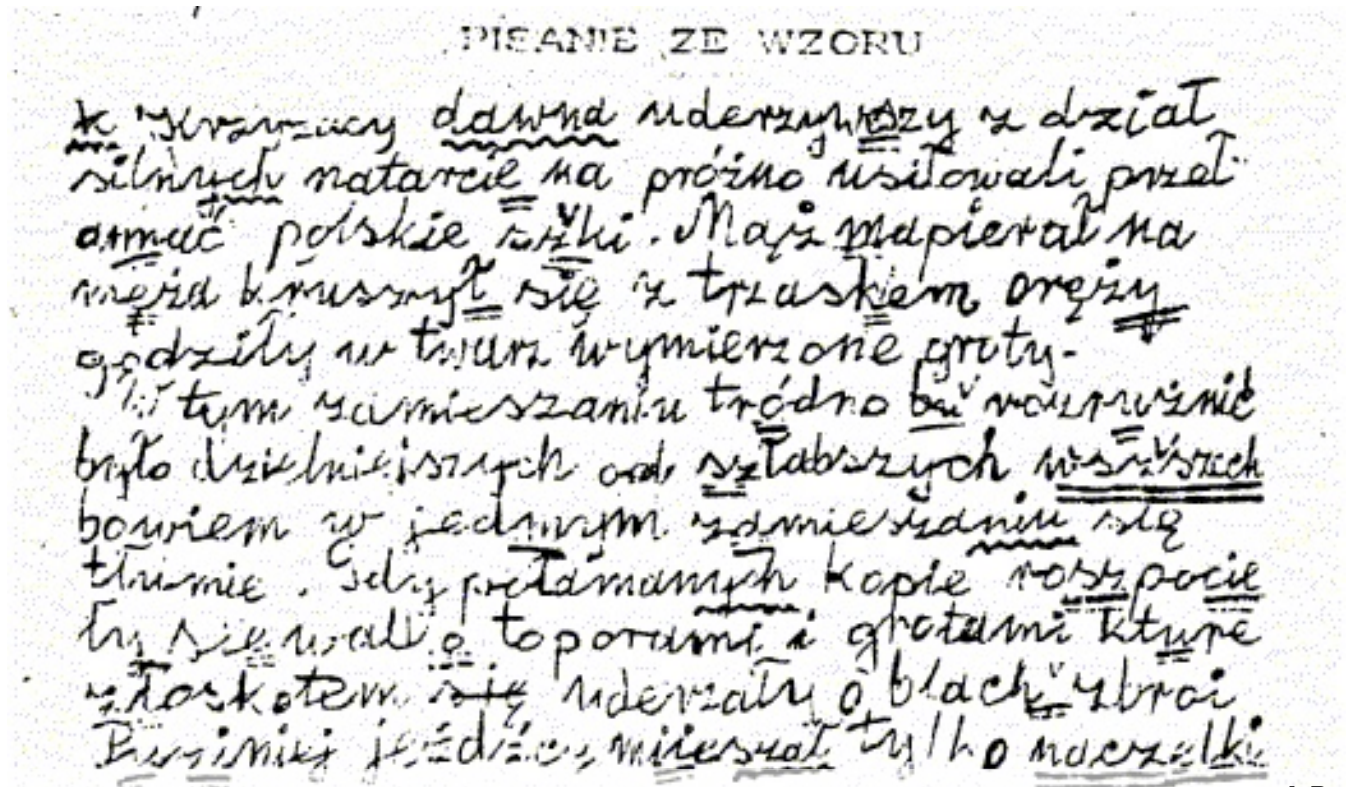
Niezmiernie istotne jest, że w wypadku takiej metody pracy dziecku daje się prawo do popełnienia błędu, ale absolutnie nie zezwala się na jego pozostawienie bez poprawy – wytwarza się nawy samokontroli

piszącego. Dodatkowo uczeń nabiera również nawyku stałego przywoływania zasad ortograficznych. Staje się w pełni odpowiedzialny za napisany tekst.

DOMOWY SYSTEM

ćwiczenia poprawnej pisowni rozplanowany również na tygodniowe jednostki.

DLA DYSGRAFIKÓW

Dysgrafia

A.P.

. Nauka musi być poprzedzona długim okresem usprawniania motoryki rąk i koordynacji wzrokowo – ruchowej. W wypadku uczniów starszych jest niezwykle trudno wpłynąć na poprawę

wartości graficznej pisma. _ Podczas nauki pisania na szczególne trudności napotykają dzieci leworęczne, ponieważ piszą w kierunku dla nich niewygodnym. Popychają pióro zamiast

je ciągnąć, jednocześnie często zasłaniają sobie zapisany tekst, zamazują go, nie mogą kontrolować wzrokiem. W konsekwencji szybciej się męczą, piszą wolniej i brzydziej niż dzieci praworęczne

choć nie są od nich mniej sprawne czy zręczniejsze. Wiele spośród osób leworęcznych ma jednak obniżoną sprawność motoryczną, która poważnie komplikuje naukę techniki pisania. Osoby leworęczne

i sprawne grafomotorycznie mogą nauczyć się pisać szybko i dobrze, jeśli otrzymają wskazówki dotyczące ułożenia zeszytu i ręki w czasie pisania.

WSKAZÓWKI DLA DYSGRAFIKÓW

DYSGRAFIA

to trudności w opanowaniu poprawnej formy graficznej pisma. Wyraża się w formie zniekształceń strony graficznej pisma, takich jak niedokładności w odtwarzaniu liter, złe proporcje liter w wyrazie, brak połączeń liter, brak należytego odstępu między literami i wyrazami, brak równomiernego i jednolitego położenia pisma, niepoprawne zagęszczenie liter. Te zniekształcenia pisma wynikają z zaburzeń funkcji percepcyjno – motorycznych (motoryki rąk, funkcji wzrokowych i koordynacji wzrokowo-ruchowej).

Dysgrafia

Wskazówki

<p>1. Uczeń musi
wpierw
dokonać ww.
analizy
wzrokowej
tekstu, cicho
przeczytać
podany tekst i
zwrócić uwagę
na pisownię
wyrazów,
próbując je jak
najlepiej
zapamiętać.</p> <p>2. W dalszej
kolejności</p> | <p>uczeń
dokonuje, tym
razem, analizy
wzrokowo –
słuchowej
poprzez głośne
odczytanie
tekstu z
jednoczesnym
zwróceniem na
brzmienie
wyrazów i ich
pisownię.</p> <p>3. Następnie
powinien
sprawdzić,</p> | <p>czy zachodzi
zgodność
struktury
fonetycznej z
pisownią</p> <p>4. Ostatecznie
stara się
zapamiętać
pisownię i treść
analizowanego
zdania bądź
tekstu...</p> <p>5. Kolejnym
etapem pracy
jest zapisanie
przez ucznia</p> | <p>tego samego
tekstu z
pamięci, czyli
po zakryciu
wzoru. Może
on również
przybrać formę
uzupełniania luk
w tekście.</p> <p>6. Na samym
końcu znajduje
się miejsce na
dokonanie
autokorekty
ewentualnie
popołnionych</p> | <p>błędów, W ten
właśnie sposób
uczy się
dostrzegać i
korygować
własne błędy</p> |
|---|--|---|--|--|

„Czytanie to najpiękniejsza rzecz jaką sobie ludzkość wymyśliła”. W.Szyborska

Wisława

Szyborska

W tym numerze gazetki szkolnej zachęcamy uczniów i rodziców do rozwijania kompetencji czytelnicy.

Uczniowie dyslektyczni często próbują samodzielnie pokonywać kłopoty szkolne poprzez dodatkową pracę, wykonywaną z ogromnym nakładem czasu i wysiłku. Wolno przebiegający proces nabywania umiejętności czytania

i pisanie oraz mało skuteczne dla uczniów dyslektycznych tradycyjne metody nauczania przyczyniają się do tego, że nie nadążają oni za klasą. **Długotrwały stres powoduje zaburzenia nerwicowe.**

Z powodu słabej techniki czytania i niepełnego rozumienia tekstu powoduje on -zaburzenia nerwicowe.

Z powodu słabej techniki czytania i niepełnego rozumienia tekstu, nie potrafią korzystać z

podręczników, a przy zaburzeniach pisania nie potrafią sporządzać notatek. Wielu ma też trudności z uczeniem się na pamięć oraz szybkim wydobywaniem słów z pamięci, a przy niesprawnej analizie wyrazów również trudności w przyswajaniu i stosowaniu reguł ortograficznych. Zarówno w szkole podczas lekcji jak i w domu ze strony rodziców potrzebują życzliwości, akceptacji i cierpliwego wniechania

Istotna jest systematyczna praca rodziców i uczniów w domu, której efekty mogą przedstawiać nauczycielowi języka polskiego.